

Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα . . . . . ἐ-ησία φρ. 10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι . . . . . » » 12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γρῶφεία . . . . . » » 15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει » » 16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ἢ στίχος . . . . . λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ

Ἄξισημείωτος εἶναι ἡ 13 Φεβρουαρίου, διότι κατ' αὐτὴν νέφος μελανόν, νέφος δυσοίωνον κατεκάλυψε τὸν στρατιωτικὸν τῆς Ἑλλάδος ὀρίζοντα.

Ἡ πατρίς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ **Λεωνίδα Πητροπουλάκη** πολύτιμον ἀπώλεσεν ἄνδρα.

Δάιμων κακοποιὸς φθονεῖ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, τὴν πάσχουσαν πατρίδα, μεγάλην δὲ ἀπὸ τινος χρόνου ὑπέχει αὐτὴ μείωσιν τῆς ἰσχύος τῆς ἑνα μετὰ τὸν ἄλλον προπέμπουσα εἰς τοὺς τάφους τοὺς ἐπιφανεστέρους τῶν ἀνδρῶν τῆς. Διέρχεται πρὸ καιροῦ χρόνους σκληρῶν δοκιμασιῶν· καὶ ὅμως δὲν παρέρχεται ἔτος χωρὶς ὃ Ἄδης νὰ ἀφαιρέσῃ καὶ ἐν πολύτιμον αὐτῆς στήριγμα, ἐν τῷ ἀπείρῳ δὲ φθόνῳ του σταχυολογεῖ πάντοτε τοὺς ὑπερέχοντας στάχεις, ὡσεὶ πληθῶραν ἀνδρῶν ἐξόχων ἔπασχεν ἢ δύσμοιρος κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τῆς στειρότητος καὶ λειψανδρίας!

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἴσως νεκρὸς ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπέστερον καὶ ἐτιμήθη ἐξαιρετικώτερον ἢ ὁ τοῦ γενναίου συνταγματάρχου· ὅλη ὅμως αὐτὴ ἡ λαμπρότης, ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐξαιρετικαὶ τιμαὶ ἐγένοντο διότι τὸν γενναῖον τῆς πατρίδος πρόμαχον ἐκήδευσε καὶ ἐτίμησεν ἡ ἀγνή ἐθνικὴ συνείδησις, οὐχὶ ἡ τετριμμένη τῶν Κυβερνήσεων συνήθεια. Αἱ γνήσια δὲ καὶ ἐξαιρετικαὶ τιμαὶ, αἱ εἰς τοὺς νεκροὺς ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῶν λαῶν ἀπονεμόμεναι, εἶναι ἡ δικαία ἀμοιβὴ τῶν ἐξόχων ἀρετῶν καὶ μεγάλων ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ μύχιον ἡσθάνθη ἅπασα ἡ Ἑλλάς συγκίνησιν, διότι σύνοιδεν ἡλικίην ὑπέστη ἀπώλειαν, ἀθροοὶ δὲ καὶ βαρυπενθεῖς οἱ κάτοικοι τῆς Πρωτεύουσας προσέπεμψαν τὸν «ἐθνικὸν νεκρὸν» ἐκεῖ ὅπου εἶχε σκαφῆ ὁ τάφος ἵνα δεχθῆ τὴν δόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Μεγάλῃ, τῇ ἀληθείᾳ, ἦτο ἡ στιγμή καθ' ἣν ἡ Πρωτεύουσα ἀθροά ἴστατο ἄνω τοῦ νεοσκαφοῦς τάφου ἵνα ἴδῃ ἐξαφανιζόμενον ἐν τοῖς κόλποις τῆς κοινῆς μητρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ γενναίου στρατηλάτου. Ὅποια ἄρα γε σκέψεις ὀδυνηραὶ νὰ συνεῖχον τὰς διανοίας τῶν προπεμψάντων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐν τῷ τάφῳ καταθέσεως τῆς πολυτίμου ἐθνικῆς παρακαταθήκης; Ἐκεῖ ἐνεταφιάσθη μια ἐκ τῶν ἐλπίδων τοῦ ἔθνους, ἡ πεποιθήσις τοῦ στρατοῦ, ἡ νεωτέρα στρατιωτικὴ δόξα· φυσικὴ ἄρα ἦτο ἡ ἀγωνία, ἡ θλίψις, τὸ πένθος. Πάντες μετὰ σεβασμοῦ θὰ ἐκλιναν τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ ἐνδόξου νεκροῦ, τοῦ διασώσαντος ἀλώβητον τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ στρατοῦ τῆς, θὰ νύχθησαν δὲ ἐν συντριβῇ καρδίας ἵνα μὴ ποτε ἡ πατρίς εὐρεθῆ ὑπὸ δυσμενεῖς περιστάσεις καθ' ἃς δριμύτερον νὰ αισθανθῆ τὸν πόνον ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ συνετοῦ καὶ ἀνδρείου τέκνου τῆς!

Ὅπως οἱ πολιτικοὶ οὕτω καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἄνδρες οὔτε δημιουργοῦνται αὐτοβούλως οὔτε καταρτίζονται ἀπόνως. Μέγα πρᾶγμα εἶναι νὰ υπερπηδήσῃ τις ὅλους τοὺς φραγμοὺς, ὅλας τὰς προλήψεις, ὅλας τὰς φιλοδοξίας, ὅλους τοὺς φθόνους, ὅλα τὰ μίσση καὶ ἀναρριχώμενος ἐπὶ τῆς δυσκάμπτου ταύτης κλίμακος φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς περιωπῆς ἀφ' οὗ νὰ δύναται νὰ ὀμιλῆ αὐθεντικώτερον, ἀπέναντι δὲ τῶν γυμῶν καὶ ἀποφάσεών του νὰ κατασιγᾷ πᾶσα φιλοδοξία, πᾶς φθόνος· ὅταν δὲ φθάσῃ εἰς τὸ ἄναντες καὶ δύσκολον τοῦτο σημεῖον ἢ ὑπαρξῆς αὐτοῦ ἀποβαίνει εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ πολύτιμος διότι μόνον ἡ αὐθεντία γεννᾷ τὴν πεποιθήσιν, τὸ θάρρος, τὴν ὑπακοήν. Τὴν αὐθεντίαν ταύτην διὰ σειρᾶς ἀξίων γεγονότων καὶ κατορθωμάτων εἶχεν ἀποκτήσει ἐσχάτως ὁ **Λεωνίδας Πητροπουλάκης** καὶ διὰ τοῦτο δικαίως καὶ μέχρι τῆς τελευταίας γωνίας τῆς Ἑλλάδος ἐθνικὴ ἐθεωρήθη ἀπώλεια ὁ θάνατός του. Ἐπίστευεν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν καὶ τὸν προορισμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ στρατοῦ, ζηλωτῆς δὲ ἐνθερμος τῆς πίστεώς του ταύτης τὴν ἐλάτρευσε μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ ἐσχάτως ἐν τοῖς συνόροις. Δὲν ἦτο μόνον ἀνδρεῖος· ἦτο ψύχραιμος, ἦτο συνετός, ἦτο στρατηγικὸς νοῦς δεξιότατος,

ἦτο ἐκ γεννητῆς στρατιώτης. Ἡ ἀγαθότης καὶ εὐλιχρίνειά του κατέκτα τὴν ἀγάπην ἢ ἀνδρεία, ἢ σύνεσις καὶ ἡ σταθερότης του ἐπειθε· ἐκέκτητο τὸ φυσικὸν δῶρον ἐκεῖνο τοῦ μυστικοῦ γοήτρου δι' οὗ ἐπιβάλλονται οἱ ἄνδρες οἱ γεννηθέντες νὰ ἄρχωσι· ταχὺς τὴν ἀντίληψιν, ἀσφαλῶς διέκρινε διὰ τοῦ ἀετώδους βλέμματός του τὰ ἐπικαιρα σημεῖα. Ἦτο προωρισμένος ὡς στρατηλάτης νὰ ὀδηγήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, εἴ ποτε ἠτύχει ἡ πατρίς νὰ δράσῃ καὶ τοῦτο λαὸς καὶ στρατὸς ἀνωμολόγει καὶ ἐπίστευε· δυστυχῶς ὅλοι αὐταὶ αἱ ἐλπίδες ἐνεκλείσθησαν ἐντὸς τοῦ ψυχροῦ τάφου!

Τὸ ἔθνος ὀλόκληρον ἐπένησε, πολλὰ δὲ ὁ λαὸς ἔχυσε δάκρυα ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ. Καὶ ὄντως εὐλογον εἶναι, προσήκει μάλιστα εἰς τοὺς λαοὺς, ὅταν οὗτοι ἔχωσιν ἐγκεχαραγμένον ἐν τῇ συνειδήσει των ὅτι εἶναι κεκλημένοι, ἐνῶ εἶναι ἀσθενεῖς, μεγάλα νὰ πράξωσι, πολλὰ νὰ χύνωσι δάκρυα ἐπὶ ἐκάστου τάφου ὅστις ἀνορύσσεται ἵνα δεχθῇ τὸν νεκρὸν μιᾶς ἐξόχου προσωπικότητος, πολλῶ δὲ μᾶλλον ὁ Ἑλληνικὸς, ὅστις πάσχει διότι ἔρημος συστημάτων καὶ ἰδεῶν δὲν ἔτυχε ποτε τοῦλάχιστον τοιούτων ἐξόχων προσωπικότητων οἷα νὰ δυνηθῶσιν ἐν εὐθέτοις καιροῖς νὰ ἀνεγκύσωσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ βορβόρου ἐν ᾧ κυλλίουσιν αὐτὸν οἱ ἐπιτήδαιοι καὶ οἱ φίλαργοι.

Τὸ γενναῖον τῆς Μάνης τέκνον ἦτο μία προσωπικότης ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἐνεργείας του· ὁ στρατὸς ἐπίστευεν εἰς αὐτὸν καὶ ὁ λαὸς πολλὰ ἠλπίζε· ὁ φιλόπατρις **Λεωνίδα**, ὁ ἐμπνευσμένος στρατιώτης δορυαλώτους κατέστησεν ἐσχάτως τὰς καρδίας λαοῦ καὶ στρατοῦ. Ἦτο μία ἐλπίς, ἦτο μία παρηγορία. Ἄλλ' ὁ φθονερὸς δαίμων ἔσπευσε καὶ ἔδρεψε τὴν παρηγορίαν ταύτην! Οὕτως ἠθέλησεν ἡ Μοῖρα! Ὑπαγε γενναῖον τῆς πατρίδος τέκνον, ὕπαγε ἐκεῖ ὅπου σὲ ἐκάλεσεν ἡ Πρόνοια. Τὸ ὄνομά σου ὅμως μετὰ σεβασμοῦ πάντοτε θὰ προφέρῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ἡ δὲ μνήμη σου θὰ σώζῃται ἀγήρατος. Ἐν πάσῃ τῆς πατρίδος περιστάσει θὰ βλέπωσιν πάντες τὴν σκιάν σου βαδίζουσαν ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς Θεσσαλίας, ἐπὶ τῶν ὄρεων τῆς Κρήτης καὶ πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν συνόρων ἐν οἷς τὸ ἔθνος ἀνεῦρε τὸν ἄξιον νὰ στρατηγήσῃ αὐτοῦ.

Σὲ ἔκλαυσε τὸ ἔθνος ὀλόκληρον, τὰ δὲ δάκρυά του ἦσαν δάκρυα ἀγνὰ, δάκρυα τιμῆς. Πῶς δὲ ἄρά γε νὰ σὲ κλαίῃ ἡ ἰδιαιτέρα σου πατρίς Μάνη; πῶς νὰ σὲ θρηνῇ; Νομίζομεν ὅτι ἀκούομεν φωνὴν σπαρακτικὴν, φωνὴν γοερὰν ἐκεῖ κάτω ἐκ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ Ταυγέτου ἐρχομένην καὶ κράζουσαν, ὡς ἔκραξεν ὁ προφήτης Δαυὶδ ἐπὶ τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλοῦς υἱοῦ τοῦ Ἀβεσσαλώμ, «*υἱέ μου Λεωνίδα, Λεωνίδα υἱέ μου, υἱέ μου*».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μετὰ πικρίας ἀνέγραψαν αἱ Ἀθηναῖκαι ἐφημερίδες τὴν ἀρνησιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ νὰ ἀπονεύμῃ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου πρὸς τὸν θανόντα συνταγματάρχην **Λ. Πετροπουλάκη** καὶ ἀπονεμῆσθαι οὕτω αὐτῷ αἱ πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἀνήκουσαι τιμαὶ· πολὺ δὲ περισσώτερον ἐπέκριναν τὴν ὅλην αὐτοῦ ψυχροτάτην συμπεριφορὰν καὶ πρὸ πάντων τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ὅπως ἐστρέφονεν ὅσω ἔδύνατο περισσώτερον τὴν ἔκφρασιν τοῦ Ἐθνικοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἐνδόξου νεκροῦ. Δικαίᾳ μὲν ἡ ἀγανάκτησις τῶν συναδέλφων ἐπὶ τῇ ἐπιδειχθείσῃ ἀσεβείᾳ πρὸς ἄνδρα τιμήσαντα τὴν πατρίδα διὰ πράξεων καὶ κατορθωμάτων γενναίων, ἀδικαιολόγητος ὅμως ἡ ἀπορία αὐτῶν. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ κινδύνου συμπεριεφέρθησαν σχεδὸν πρωδοτικῶς, ἐξώρισαν δὲ τοὺς κινδυνεύσαντας καὶ διασώσαντας τὴν πατρίδα ἐκ τοῦ ἐξευτελισμοῦ καὶ τῆς ταπεινώσεως ἦτο ἐπόμενον ὅτι ἀσεβῶς θὰ προσεφέροντο καὶ εἰς τὴν μνήμην τῶν τεθνεώτων. Δι' αὐτοὺς οἱ πατριωτικοὶ ἄνδρες, οἱ τῆς δράσεως καὶ ἰκανότητος, εἶναι ἔχθροί, φίλοι δὲ οἱ ἐπιδεικνυόμενοι ἐν τοῖς γοροῖς καὶ σαλωνίοις, οἱ ψευδοθαυμασταὶ καὶ οἱ ἐστερημένοι πάσης ἀξιοπροπέπειας. Ὀφείλοισι μάλιστα εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἀρνηθέντα νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἑαυτοῦ καθήκον ὡς Κυβερνήτης, διότι οὕτω τὰ πάντα ἐγένοντο μεγαλοπρεπέστερα. Ἡ τυπικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐνέργεια

εἰς τὰ τῆς κηδείας τοῦ θανόντος συνταγματάρχου μεγάλως θὰ ἠλάττου τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτῆς, ἐνῶ ὁ λαὸς ἀφθεῖς αὐτὸς νὰ κηδεύσῃ τὸν περιλήμενον αὐτῷ νεκρὸν τὸν ἐκήδευσεν ἐθνικῶς καὶ μεγαλοπρεπέστατα. Πάσαι αἱ τιμαὶ ὅσων ἐξεζητημέναι καὶ ἂν προητοιμάζοντο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἠθελον ὠχριάσει πρὸ τῶν τιμῶν ἃς ἀπένειμεν ὁ λαὸς καὶ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις τῷ γενναίῳ τῆς Μάνης τέκνῳ.

— Πλέον ἢ ὀδοσκαντούτης ἀπεβίωσεν ἐν Ἀμφίση ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος **Δαυῖδ Μολοχάδης**, ἀνὴρ εὐπαιδευτος καὶ διακρινόμενος μεταξὺ τῶν κληρικῶν μας.

— Ὁ περιβόητος Σεφέρ Παπαζιάν ἐξακολουθεῖ τὰς θεατρικὰς παραστάσεις του μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ζήσεως καὶ ἐπιτυχίας προκαλῶν τὴν θυμῆδιαν καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν. Ἀπὸ τῆς καθαρᾶς δευτέρας ὅμως τὸ πρόγραμμα τῶν παραστάσεων **μετερρουθμίσθη**, ἔκτοτε δὲ ἀντὶ κομφοδιῶν παριστάνονται δράματα μὲ ὕψος τὰ μάλα τραγικόν. Τὴν μεταβολὴν ταύτην τοῦ δημοφιλοῦς ἠθοποιοῦ ἄλλοι μὲν ἀποδίδουσι εἰς τὸ ὅτι ἤδη διερχόμεθα ἡμέρας νηστείας καὶ προσευχῆς καθ' ἃς βεβαίως μᾶλλον τὸ τραγικὸν ὕψος ἀρμόζει, ἄλλοι ὅμως πιστεύουν ὅτι τῷ συνέβη μία **μπερδεψοδουλειὰ** διὰ μετοχὰς τινὰς περὶ ὧν μεγάλως ἐνδιεφέρετο.

— Ἡ ἐκποίησις τῶν μετοχῶν τοῦ κ. Σωτηρίου Παγκάλου πρὸς κεφαλαιοῦχος ὑποστηρίζοντας τὴν σημερινὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἀπομπλοῆς διοίκησιν σφόδρα ἐτάραξε τοὺς κύκλους τῆς πολυφίμου **παρέας**. Τόσας δὲ

αράς και βλασφημίας εξεστύμισαν τὰ μέλη αὐτῆς κατὰ τοῦ κ. Παγκάλου, ὥστε μία καὶ μόνη ἦκει — ἂν ἔπαινε — νὰ ἐξαλοθρευτῆ αὐτόν. Εὐτυχῶς ὅμως αἱ ἀραὶ καὶ βλασφημίαι τῶν ἀνοσίων δὲν **πράνουν** καὶ ὁ κ. Πάγκαλος εἰπὲρ ποτε καὶ ἄλλοτε ὑγιαίνει. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ κ. Παγκάλου παρὰ πάντων ἐπεκροτήθη διότι τῇ μὲν **παρέα** ἀπέδειξεν ὅτι λίαν ἠπατήθη αὕτη πιστεύσασα ὅτι ἠδύνατο νὰ τὸν ἐμπαίξῃ, τὴν δὲ ὁδὸν τὴν ἀγούσαν εἰς τὴν ἀρπαγὴν καὶ λεηλασίαν τοῦ ἐταιρικοῦ ταμείου ἐφραξεν εἰς τοὺς ἐπιδρομείς. Συνελθούσα ἐκ τῆς παραγῆς πρὸς στιγμὴν προσέδραμεν ἡ **παρέα** εἰς τὴν ἀρωγὴν τῆς φιλοτιμότητος μητρὸς τῆς, τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀποκαμύσασα, φαίνεται, καὶ αὕτη ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀπλήτου καὶ ἀδηφάγου τοῦ οὐ τέκνου τῆς ἀπῆντησεν αὐτῇ ὅτι ἦδη εἶναι **ἀργά**. Ταιουτοτρόπως ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς, ὁ Σ. γέρον, ὁστις ἄχρι τοῦδε μὲ ὑψηλὴν φωνὴν **ἐτραγουδοῦσε σαμπαῖ** τὴν **ἐκοψεν** ὀλίγον, πολὺ δὲ **νερό** ἔχυσε εἰς τὸ **κρασί** του, **Τώρα** θὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν μέθ.δον τοῦ σκύλου ὅστις «λείπει τὸ χεῖρ πού δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ δαγκάσῃ», ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ἡ ἀπάθη ὅ,τι παθίσει ο σκύλος ἀπὸ τὸν **αφεντικόν** του, τὸν ἐπανειλημμένως δοκιμάσαντα τὴν ἀδικησίαν καὶ ἀχαριστίαν του.

— **Διὰ Β. Διατάγματος** ἐπετρέπη τῶ ἐν Ἄνδρῳ διδασκάλῳ κ. **Κροκοδείλω** νὰ φέρῃ ἐφεξῆς τὸ ὄνομα «Χαρίτωνος».

— **Λύσις αἰνίγματος.** Ἀπὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς μετὰ πολλοῦ ζήλου καταγίνεται ὁ τῶς ὑποψήφιός βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων κ. Κ. Ἀργυρόπουλος εἰς τὴν συγγραφὴν σχοινοτεχνῶν διατριβῶν κατὰ τῶν λεγομένων ἀμιπλοϊκῶν πολλὰ τὰ μυθώδη ἀφηγούμενος ἐν αὐταῖς παντὶ σθένει δὲ πειρωμένος νὰ ἀποδώσῃ πᾶσαν ἀποτυχίαν αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πᾶσαν κακίαν, πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀρτί ἐνεργηθεῖσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τελεσθέντα ἀνοσιουργήματα, εἰς τοὺς ἀμιπλοϊκοὺς. Ἐν τούτῳ μάλιστα ὑπερηκόνησε κατὰ τὸν ζήλον καὶ τοὺς ἐχθιστὰς διακειμένους τοῖς κ. Κεχαγιᾶ καὶ Μζυρτζορδάτῃ. Τὴν διαγωγὴν ταύτην ἀπεδόσαμεν ἐν ἀρχῇ τὸ μὲν εἰς τὸ ζωηρόν τῆς φαντασίας τοῦ κ. Ἀργυροπούλου, τὸ δὲ εἰς τὴν προσβληθεῖσαν φιλοτιμίαν του, διότι δὲν ἀνεγνωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς ἐν τῷ Νομῷ Κυκλάδων Ἀντιπολιτεύσεως. Ἐν ἄλλοις λόγοις δὲν παρεξενεύθημεν διὰ τὰς φαντασιοπληξίας καὶ τὰ μυθεύματα τοῦ ἀποτυχόντος ὑποψηφίου βουλευτοῦ διότι, κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του καὶ ὅτε συνεζητοῦντο τὰ περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μᾶς εἶγε χορτάσει μὲ τὰ ὄνειρα τὰ ὁποῖα καθ' ἡμέραν ἐβλέπε εἰς τὰς ὑποχθονίους ἐνεργείας τὰς ὁποίας ἀνεκάλυπτε, ὅτι διενεργοῦντο πρὸς ἀμάρωσιν τῆς ὑπολήψεώς του καὶ βλάβην τῆς πολιτικῆς του ἐπιτροπῆς. Ἦδη ὅμως ὁ κ. Ἀργυρόπουλος καὶ ἐν τῷ προεξελεγκτικῷ τῆς Βουλῆς τμηματι ἐμφανισθεὶς ἀρηγήθη αὐτῷ ὅσα διὰ τῶν διατριβῶν του εἶχε δημοσιεύσει κατὰ τῶν ἀμιπλοϊκῶν πρόβαλε δὲ καὶ ἐνστάσιν οὐσιαστικὴν στρεφόμενὴν εἰς τὴν δωροδοκίαν κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Κεχαγιᾶ μόνου. Τὸ διάδημα τοῦτο τοῦ κ. Ἀργυροπούλου, νὰ προσβάλῃ διὰ δωροδοκίαν μόνον τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Κεχαγιᾶ, ἐνῶ ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων ἐνδεκα τῆς συμπολιτεύσεως, ἡγομένου τοῦ κ. Σκουλούδη, ἐδαπανήθησαν εἰς δωροδοκίας ἐκλογέων καὶ κομματάρχων εἰκοσαπλάσια τῶν ὅτων ἅπαντες οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὑποψήφιοι ἠνάλωσαν, ὄργια δὲ ἀνήκουστα Κυβερνητικὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐτελέσθησαν, μᾶς ἔπεισεν ὅτι δὲν ἐκρίναμεν ὀρθῶς περὶ τῶν ἐλατηρίων τῆς παραδοξοῦ διαγωγῆς τῆς. Ἰδίᾳ εἰς πάντας ἐβλήθη ἀνεξίτητος καὶ τὰ μάλα ἐπίπεμπος ἡ ἀνακοίνωσις καὶ δημοσιεύσις τῶν ἐν τοῖς ἰδιαιτέροις αὐτῶν συμβουλίαις μεταξὺ τῶν ῥηθέντων. Ὁ ἐπὶ ἀξιοπρεπείᾳ καυχώμενος κ. Ἀργυρόπουλος δὲν εὐσπλαγχνίσθη ποτῶ· ἐαυτὸν ἀλλὰ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀναξιοπρεπείας, ἀλλοτρίως καὶ τοῖς χυδαιότεροις, πρόβη εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν καὶ δημοσίευσιν οὐ μόνον τῶν πράγματι ἐν τοῖς μυστικοῖς τῶν συμβουλίαις ῥηθέντων ἀλλὰ καὶ ἐτέρων ὑπὸ τῆς γονίμου αὐτοῦ φαντασίας δημιουργηθέντων. Τὴν λύσιν τοῦ δυσλύτου αἰνίγματος ἔδοσαν ἡμῖν πονηροὶ τινες ὄλη ἡ πρὸ τῶν ἐκλογῶν προεπάθει τοῦ κ. Ἀργυροπούλου πρὸς διάρρηξιν τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅλαι αἱ μὲχρι τοῦδε συγγραφεῖται δικτριβὴ καὶ ἡ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Κεχαγιᾶ ἐνστάσις τοῦ ἦν καὶ διὰ τῆς θητικῆς τῆς ἐξωτερικῆς του ὑπελήψεως ὑπεσπῆριξε ἐπήγασαν ἐκ τῆς προκαταβολικῆς πρὸς τὸν κ. Σκουλούδη καὶ τὴν Κυβέρνησιν συνεννοήσεώς του ὅπως διορισθῆ εἰς ἀνωτέραν διοικητικὴν θέσιν. Προσάκει λοιπὸν νὰ ἀφήσωμεν τὸν κ. Ἀργυρόπουλον νὰ λέγῃ καὶ γράφῃ ὅ,τι θέλει.

— **Ἐφετεῖον Σύρου.** Ἡ ἐπὶ τῆς συστάσεως Ἐφετείου ἐν Σύρῳ πρὸ διετίας ἐκλεθῆσα ἐπιτροπεία, συνισταμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ἐλπ. Λαδοπούλου, Ἰωάννου Φραγκιά, Δ. Βιγιαδάκη, Μ. Ζερβοδάκη, Ν. Πετροπούλου καὶ Π. Νεγρεπόντη μετὰ πολλῆς τῆς δραστηριότητος ἀνεκίνησε καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦτο προβάσα εἰς νέα διαδήματα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ. Δι' ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τοὺς κ.κ. βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων ὑπέμνησεν αὐτοῖς τὴν πρότριετιᾶς ὁμόφωνον τῶν δημοτικῶν συμβουλίῶν τοῦ Νομοῦ ἐκφρασθεῖσαν εὐχὴν περὶ συστάσεως Ἐφετείου ὡς καὶ τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας αὐτῆς γενομένης ἐνεργείας πρὸς ὑποσπῆριξιν τῆς τότε ὑποβληθείσης αἰτήσεως, δι' ἧς λεπτομερῶς καὶ διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων ἐπραγματεύθη τὸ λυσιτελές τῆς συστάσεως ἢ ἄλλον τὸ ἀπαραιτήτον αὐτῆς, ἀνέθηκε δὲ τὴν ἐντολὴν ἰδίᾳ εἰς τοὺς κ.κ. Κόρπαν καὶ Τόμαν νὰ ἐγχειρίσωσι τὴν ἐγκλειστον αὐτῆς αἴτησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Πράγματι ἡ ἐπιτροπεία ἐν εὐθέῳ περιστάσει ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἐλπίζομεν ὅτι αἱ φιλόπονοι αὐτῆς ἐνεργεῖαι δὲν θὰ ἀποβῶσι μάταιαι καὶ τὴν φορὰν ταύτην, ἐξαρτᾶται δὲ κατὰ μέγα μέρος ἡ πραγμάτωσις τῶν εὐχῶν τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων ἐκ τῆς ἐπιμόνου ἀπαιτήσεως τῶν βουλευτῶν αὐτοῦ, ὅτινες πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ ἀδιαφορήσωσιν ἐπὶ τοιοῦτο σοβαροῦ καὶ ἐνδιαφέροντος ζητήματος. Το λυσιτελές τῆς συστάσεως Ἐφετείου ἐν Σύρῳ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πραγματοποιηθῶμεν διὰ πολλῶν, διότι τὰ πάντα συνεζητήθησαν καὶ ἀνελύθησαν ἐν πλάτει ἐν τῇ ἐντύπῳ ἐκθέσει τῇ ὑπεβληθείσῃ τότε πρὸς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, συνταχθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐγκρίτου παρ' ἡμῖν δικηγόρου καὶ μοχλοῦ τῆς ἐπιτροπείας κ. Ἰωάν. Φραγκιά, ἐν τούτοις καθόσον πρόκειται περὶ ὑποθέσεως ὠφελιμοτάτης καὶ ζωτικωτάτης δι' ὁλόκληρον τὸν Νομὸν Κυκλάδων ἐπανειλημμένως θέλομεν ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐν τοῖς ἐπομένοις ἡμῶν φύλλοις.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις κτηνιάτρου κ. Γ. Πι-

λαβίου ἐξεδόθη ἐγχειρίδιον Κρεωσκοπίας, ἦτοι ἐκτίμησις τῶν πρὸς διατροφήν τοῦ ἀνθρώπου χρησιμευόντων παντοίων κρεάτων. Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς συγγραφῆς του ταύτης ὁ κ. Πιλάβιος ἄριστον παρέχει βοήθημα πρὸς γνῶσιν τῶν κρεάτων καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ποιότητος αὐτῶν τοῦθ' ὅπερ εἶναι σπουδαιότατον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας υγείας ὑπὲρ ἧς πρωτίστως συντελεῖ ἢ κατάλληλος ἐκλογή τῶν τροφίμων. Πρὸ πάντων ἐν Ἑλλάδι ὅπου, πλην ὀλιγίστων πρωτευουσῶν πόλεων, οὐδεμία ἐπιτήρησις ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὑπάρχει οὐδὲ ὑπὸ ἰατρῶν ἐξετάζονται τὰ καταναλισκόμενα κρέατα τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ κ. Πιλάβιου ἀποβαίνει χρησιμώτατον καὶ διὰ τοῦτο συνιστῶμεν εἰς πάντας τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ.

ΚΑΠΕΛΛΑ.

Ὁ κ. Σωκράτης Χούμης ἐκόμησεν ἐξ Εὐρώπης καὶ πωλεῖ εἰς τὸ γνωστὸν αὐτοῦ κατάστημα καπέλλα παντοειδῆ καὶ διαφόρων ποιότητων.

Ὁ κ. Σωκράτης Γ. Χούμης συνέστησεν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀγορᾶς καὶ παραπλευρῶς τοῦ φαρμακεμπορείου Λ. Γκοβόστη κατάστημα ἐν τῷ ὁποίῳ πωλεῖ ἔτοιμα φορέματα παντός εἶδους καὶ ἐξ ὑφασμάτων ἀρίστης ποιότητος. Μετὰ θάρρους συνιστῶμεν τὸ νεοσύστατον τοῦτο κατάστημα ὄντες βεβαιοὶ ὅτι οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει εὐχαριστημένοι, καθόσον ὁ κ. Χούμης κατώρθωσεν ἵνα δι' ἐκάστου ἀτμοπλοίου κομίζῃ πάντοτε νέα ἐμπορεύματα καλῶς ἐκλελεγμένα.

“Ἡ ΜΝΗΣΤΗ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ,,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

«ΚΟΜΗΤΟΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΙΣΤΟΥ»

ὑπὸ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ καὶ

«ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

Ἀντὶ βιβλιοκρίσεως τοῦ κατ' αὐτὰς συμπληρουμένου διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ τρίτου καὶ τελευταίου τόμου μυθιστορήματος ἡ Μνηστὴ τῶν Ἑκατομμυρίων καταχωρίζομεν τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἐκδότου, συνιστῶντες τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου τοῖς φιλαναγνώσταις.

Γνωστὸν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον τῆς Φιλολογίας καὶ τῶν γραμμάτων ὅτι μεγαλοφυῆς καὶ γόνιμος τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ κόσμου μυθιστοριογράφος Ἀλέξανδρος Δουμάς ἐσεμνύετο πρὸ πάντων διὰ τὸ ἀριστοτέλεια αὐτοῦ, τὸν «Κόμητα τοῦ Μοντεχρίστου» καὶ τὰ μετὰ τούτου συνεχόμενα ἔργα.

Καὶ τὸ μὲν δευτέρον μέρος τῶν μετὰ τοῦ «Κόμητος Μοντεχρίστου», συνεχόμενων ἔργων, τὸν «Ἀρχοντα τοῦ Κόσμου», δηλαδή, πρὸ δεκαετίας εἰς ἐξ τόμους ἐξεδώκαμεν, ἤδη δὲ τὸ τρίτον μέρος τούτων, τὴν «Μνηστὴν τῶν Ἑκατομμυρίων» μεταφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἀδελφοῦ Ἀνδρέου Κ. Χούμη ἐκδίδομεν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου.

Ἐν τῇ «Μνηστῇ τῶν Ἑκατομμυρίων» ὁ συγγραφεὺς πλήρη οἴστρου καὶ ζωῆς ἀναρπάζων τὸν ἀναγνώστην ἐκ τῆς τρέφης καὶ τοῦ θορύβου τῶν μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης μεταφέρει αὐτὸν ἐντὸς τῶν παρθένων δασῶν καὶ τῶν ὄρυγῶν τῆς Ἀμερικής, ὅπου ἀληθεῖς ἱεραπόστολοι τοῦ πολιτισμοῦ, ἰδρυταὶ νέων ἀποικιῶν καὶ συνοικισμῶν ἐξευγενίζουσι τοὺς τε ἀγρίους κατοίκους καὶ τὴν ἀγρίαν τοῦ Νέου Κόσμου χώραν, ἢ ὁδηγεῖ αὐτὸν ἐντὸς τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῶν Ὁμοσπόνδων Κρατῶν τῆς Ἀμερικής, ὅπου δύο γίγαντες μονομαχοῦσιν ἐπὶ τετραετίαν ὀλόκληρον, ὁ μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθλου φυλῆς καὶ τῆς ἐσότητος τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ ὑπὲρ τῆς δουλείας αὐτῶν καὶ τοῦ συμφέροντος μόνον ἑαυτοῦ, ἢ μεταφέρει αὐτὸν εἰς τὸ Μεξικόν, ὅπου μάρτυς πρίγκιψ τῶν Ἀβσθουργιδῶν μετενεχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ναπολεντείου ἐγωῖσμοῦ καὶ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ τότε ἐπικρατοῦντος Σωβινισμοῦ προδοτικώτατα προσφέρεται θῦμα εἰς τὸν βωμὸν παρωργισμένου λαοῦ.

Εἰς ὅλας τὰς περιπετείας ταύτας πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὁ ἡμέτερος ἤρωες, ὁ κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς παρούσης ἱστορίας ἀπλοῦς καὶ πτωχὸς ναύτης Ἐδμόντος Δανιῆς, κατόπιν δὲ μυθωδῶς βιθύπλοτος Κόμης Μοντεχρίστου, ἐξακολουθεῖ κρατῶν μέχρι τοῦ θανάτου του τὴν σημαίαν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐκράτησε καὶ περὶ ἣν συνησπίσθησαν οἱ ἀληθεῖς ἐκείνοι ἀπόστολοι καὶ πολεμισταὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ Ἀββᾶς Λαγγεδὸκ, δηλαδή, ὁ Δὸν Λοτάριο, τοῦ Τολέδο, ὁ Ἀλβέρτος Δὲ Μοσαῖφ, ὁ καθηγητὴς Βεδέλ καὶ οἱ λοιποὶ τῆς παρούσης ἱστορίας ἤρωες.

Τῆς «Μνηστῆς τῶν Ἑκατομμυρίων» ἀπαρτιζούσης τρεῖς τόμους ἐξεδόθησαν ἤδη οἱ δύο τιμώμενοι ἕκαστος ἀντὶ δραχμῶν νέας διατιμήσεως δύο καὶ πενήντα.

Ὁ ἐκδότης

Ἰωάννης Κ. Χούμης.

Σημ. Ὁ βουλόμενος ν' ἀποκτήσῃ καὶ τὴν νέαν ἐκδοσιν τοῦ «Ἀρχοντος τοῦ Κόσμου» τιμωμένην ἀντὶ δραχμῶν διατιμήσεως ὁπῶς, ἄς ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν ἐκδότην.